

Opinia prokuratora w sprawie Bugajskiego o rozwiązanie umowy kupna-sprzedaży domów w Krakowie.

Or. Archiwum Narodowe w Krakowie, sygn. 29/200/1842 (d. WM 329), s. 1303–1305.

Edycja krytyczna: Mateusz Mataniak.

11 VI 1844

[s. 1303]

Podano dnia 31 maja 1844 r.

Nr 130 DPSW.

Akta sprawy Aleksandra Bugajskiego pko Xaweremu Placer notariuszowi.

O skazanie notariusza Placera na wydanie Wyciągu głównego kontraktu kupna i sprzedaży domów Nr 240 i 258 między Raczyńskim i Żychoniami małżonkami dnia 30 marca 1841 r. zawartego. W porządku rozstrzygnięcia rekursu od dwóch różnoprzmiących wyroków Trybunału z dnia 28 marca br. w I Instancji i z dnia 16 kwietnia tegoż roku na drodze apelacji zapadłych.

Wniosek Prokuratora przy Sądzie Wyższym.

Zważywszy, że spór obecny zależy od rozwiązania tego pytania prawnego, czyli Stanisław Bugajski a następnie jego sukcesorowie, aczkolwiek w akcie urzędowym dnia 10 marca 1841 r. między Raczyńskim a Żychoniami małżonkami o prawo odkupu domów pod L. 240 i 258 zawartym nie zamieszczone są strony interessowane lub nie? A za tym, czyli mają prawo żądania wydania im Wyciągu głównego tegoż aktu. W rozbiórce którego pytania, zważywszy, iż rekurrujący Aleksander Bugajski kontraktem urzędowym przed notariuszem Ostaszewskim 30 marca 1838 r. zeznanym dowodzi, iż Mazurkiewiczowa sprzedając Raczyńskiemu nieruchomości w Krakowie pod Nr 240 [s. 1304] i 258 położone, przekazała do zapłacenia dla niegdyś Stanisława Bugajskiego, ojca rekurrującego, sumę 1840 złp z szacunku. Zważywszy, że według zaświadczenia Regenta Hipoteki z daty 13 marca 1844 r. Raczyński prawo odkupu tych domów sprzedał Antoniemu i Paulinie Żychoniom aktem urzędowym przed Placerem notariuszem dnia 30 marca 1841 r. zeznanym. Skąd wypływa, że stosownie do art. 34 prawa o hipotekach zaspokojenie wpisanych zobowiązań jest zawsze do nieruchomości przywiązane, w jakiejkolwiek ręce przechodzą. Zważywszy, że według wyraźnego przepisu art. 839 KPS notariusz obowiązany jest do wydania wypisu aktu stronom interessowanym, w imieniu ich własnym, sukcesora i mającym prawo. Gdy z aktów zwyczaj przytoczonych okazuje się, że zobowiązanie nastąpiło na rzecz osoby trzeciej, to jest zmarłego Stanisława Bugajskiego, a które z art. 1121 i 1122 KC jest ważne i nieodwołalne, jeżeli trzeci oświadczył, że chce z niego korzystać, niewłaściwie przeto rekurrujący oddalony został przez Sąd a quo ze swoją

konkluzją, skoro wyraźnie dowodził, że z mocy nastąpionego na korzyść Jego zobowiązania jest stroną interes rzeczony mającą, a odwoływanie się Sądu a quo do art. 1165 KC w obecnym przypadku miejsca nie ma, skoro artykuł ten wtedy zupełne zastosowanie znajduje, gdy nie zachodzi przewidziany przypadek przez art. 1121 KC. Zważywszy na koniec, że obrona co do niedobrego szacunku jakoby służyła dłużnikowi, służyć nie może rekurrowanemu jako urzędnikowi, tym pewniej, iż tam nawet Antoni Żychoń z tej jedynie przyczyny sprzeciwiał się aktowi zajęcia przez komornika [s. 1305] Dziarkowskiego dnia 28 lutego br. spisanemu, że jest właścicielem realności questionis na mocy zastrzeżonego odkupu i że się z wierzycielem ułoży. Z tych zasad Prokurator wnosi: o zatwierdzenie wyroku Trybunału dnia 28 marca 1844 r. w pierwszej instancji wydanego.

Kraków, dnia 11 czerwca 1844 r.

[Podpis] Leon Korytowski.

[cytowane przepisy: Kodeks Cywilny Napoleona, art. 1121, 1122, 1165; francuski Kodeks Procedury Cywilnej z 1806 r., art. 839; Prawo hipoteczne WMK z 1822 r. art. 34]

[hasła: umowa kupna-sprzedaży, wykonanie zobowiązania, prawo rzeczowe, hipoteka, Regent Akt Hipotecznych, egzekucja wyroków sądowych]